

V SENCI KORONE

Iz dneva v dan, iz tedna v teden, iz meseca v mesec. Korona kriza nas ne pusti mirne in traja že 2 leti. S karanteno smo se spopadli že v osmem razredu osnovne šole. Takrat je bila to za nas nepričakovana novost. Čez tri dni smo se kar naenkrat znašli na spletu. 'Lock-down' je trajal in učenci smo se zelo dobro navadili na šolanje od doma. Večini iz našega razreda je tak način šolanja zelo ustrezal.

In tudi srednjo šolo smo začeli v senci kovida. Sošolce smo spoznali v maskah, prav tako profesorje. Epidemiološka slika v Sloveniji se je slabšala in razredi na naši šoli so se začeli spopadati s karanteno. Le vprašanje časa je bilo, kdaj bo virus prišel tudi v naš oddelek. In res, v prvem tednu po počitnicah smo se odpravili v karanteno. Končno smo profesorje spoznali brez mask in končno smo se z sošolci tudi med sabo prepoznali. Večina dijakov iz 1.f nas je neučakano pričakovala ZOOM in pouk po starem poteku je spet stekel. K sreči nismo imeli veliko tehničnih težav, tudi šola je odlično organizirala pouk. V teh desetih dneh smo se imeli lepo, a z zavedanjem, da se bo v kratkem tudi to končalo. Nepozabno doživetje, ko lahko iz udobja svojega doma, z filtri in ozadjem opraviš šolski dan. Najboljše pri tem nam je bilo, da smo si lahko sami razporejali dan. Sicer smo si želeli, da bo videokonferenc manj in da bo več samostojnega dela (tako kot v osnovni šoli, ko je bilo priporočeno manj časa pred ekrani), a vseeno smo z šolanjem od doma bili zadovoljni. Dobri stari časi... Preko Zooma so potekala tudi spraševanja, profesorji so jih super organizirali.

Velika zahvala gre gospe ravnateljici, naši razredničarki in vsem profesorjem za hitro reagiranje in prijetno 10 dnevno šolanje od doma.

